

EEN HOOPVOL 2020

Ik schrijf dit artikel in de eerste dagen van december. De laatste maand van het jaar is voor de meeste Nederlanders een feestmaand. Onze steden en dorpen staan in het teken van Sint Nicolaas, Kerstmis en de jaarwisseling. Overal worden winkels en restaurants versierd. In de straten wordt extra verlichting aangebracht. Licht in een donkere en koude wintermaand.

Ook christenen doen mee met de feestvreugde. En daar is natuurlijk ook alle reden toe. Met Kerstmis vieren wij de komst van Jezus. In Hem wil de goede God bij ons zijn. Christus als teken van Gods verbondenheid met ieder van ons en de gehele wereld.

Pas op de plaats

Met Oudjaar luiden wij het jaar des Heren 2019 uit. Met veel vuurwerk zal over de gehele wereld het nieuwe jaar worden verwelkomd. De jaarwisseling nodigt ons uit tot bezinning op het fenomeen van de tijd. Even pas op de plaats maken. Even terugkijken naar de hoogte- en dieptepunten van het afgelopen jaar maar ook al vooruit kijken.

De jaarwisseling bepaalt ons bij het feit dat ons aardse leven eindig is. Wij krijgen ons leven voor een beperkt aantal jaren. Het Evangelie nodigt ons uit de ons geschonken tijd niet te verprutsen en te verspillen. Ons leven is van God. Hij is onze Schepper en Hij zal ons leven ook tot voltooiing brengen.

Hoop

In ons bisdom staat 2020 in het teken van gezins- en familiepastoraat. Alle dienstverleners van ons bisdom zijn voor de parochies beschikbaar om juist rond dat thema nieuwe activiteiten te organiseren. Wij weten allemaal dat onze geloofsgemeenschap in ons land kwetsbaar is geworden. Al geruime tijd kennen wij een grote crisis rond de geloofsoverdracht. Het gevolg is dat onze kerken vooral bevolkt worden door mensen met grijze haren en veel minder door jonge mensen. Als wij in onze parochies alleen op de winkel passen is het duidelijk dat wij kleiner en kleiner zullen worden. Dat gegeven kan ons onzeker en zelfs moedeloos maken. Juist nu is het belangrijk om de deugd van de hoop in ons hart te voeden. Hoop is wat anders dan oppervlakkig optimisme. De Franse dichter Charles Péguy spreekt in één van zijn gedichten over het “kleine meisje hoop” dat tussen haar twee grote zussen geloof en liefde in loopt.

Hopen heeft voor een christen alles met God van doen. Hij heeft met ons in Christus een verbond gesloten en op zijn trouw mogen wij vertrouwen. Hoopvol zijn wij sinds Hij ons liefhad (bisschop Tutu). Juist nu is het belangrijk om het geloof in Gods trouw in ons te versterken en verdiepen. Dat is voldoende om ons ontspannen in te spannen voor het kerkenwerk.

Kansen

Een nieuw jaar ligt voor ons. De meeste dagen in onze agenda's zijn nog blanco. Heel belangrijk is de vraag met welke houding wij het nieuwe jaar ingaan. Wij kunnen klagen en steunen. Maar veel vruchtbaarder is het om vooral de kansen te zien die God ons geeft. Ook in de kwetsbare kerk van vandaag mogen wij blijven zaaien. Met daden en woorden van geloof, hoop en liefde. Niemand komt tot geloof als wij met een somber gezicht rondlopen. Als wij zelf de vreugde van het Evangelie laten zien, zal dat hopelijk aanstekelijk werken. Overal in ons bisdom ontmoet ik mensen die vieren, bidden, leren en dienen. Gods Geest waait ook vandaag en kan mensen enthousiast maken.

Ik bid dat de Geest ons allen mag bezielen. Vanuit dat verlangen wens ik u een Zalig Kerstmis en een hoopvol 2020.

Mgr. dr. Gerard de Korte